

3861 2den Beh. af Finantslovf. f. Finantsaaret fra 1ste April 1871 til 31te Marts 1872. 3862

daler til Bygningsoverffridelser. Flertallet indstiller derfor, at denne Sum skal ned sættes med 1,000 Rd., men Mindretallet har ikke kunnet tiltræde dette Forslag, idet man har ment, at denne Sum i og for sig kun er lille, og at der dog maa staa en Sum til Finantsministeriets Raadighed, idet der kan indtræffe Tilfælde, hvori der kan være Brug derfor. Naar der saaledes f. Ex kommer Tilbud om Kjøb af en Skov, som ikke har været forudset i Finantsloven, maa Finantsministeren have en Sum, for hvilken han kan lade denne Skovs Bessaffenhed konitere og undersøge. Det Samme gjælder med Hensyn til Udgiften til Processer og andre uforudsete Udgifter, og da Summen kun er 2,500 Rd., forekommer det Udvalgets Mindretal, at der ikke er Grund til at ned sætte den. Søvrigt skal jeg henstille til det ærede Thing, om det i dette Tilfælde vil følge Flertallet eller Mindretallet. — Til § 2 er der ikke stillet flere Vædringsforslag end dette, hvorimod der i Betænkningen er flere Poster, som jeg antager, at ærede Medlemmer, der interessere sig for disse Sager, have læst. Af disse Poster skal jeg omtale Driften af Statsskovene som Noget, der særlig har bekræftet Udvalget. Dette er et Spørgsmaal, som har staaet paa Dagsordenen her i de senere Aar, og hvorom der har været ført mange Debater, ligesom det ogsaa har været henstillet til Ministeren at foretage Undersøgelser i denne Sag. Der er navnlig to Spørgsmaal med Hensyn til Statsskovene, hvormed vi have bekræftet os. Det ene gaar ud paa en Henstilling til den høitæredede Minister om en hurtigere Benyttelse af de gamle Bøgemasser, og det andet angaar Salg af Skovstrækninger paa saadanne Steder, som egne sig vel til Agerbrug eller til anden Brug, kun ikke til Skovbrug. Hvad det første Spørgsmaal angaar, vil det ses, at Finantsministeren har taget denne Sag under omhyggelig Overveelse, — Noget, hvorfor vi ikke kunne Andet end være den høitæredede Minister Tak skyldig — men for at kunne

komme til en bestemt Erkjendelse af, paa hvilke Steder og i hvilket Omfang de ældre Bøgemasser skulle afføves, maatte man være paa det Reue med, hvilken Slags Regulering der skulde bruges ved Skovdriften. Der var netop dengang fremkommet et Forslag om at gaa over til den saakaldte Procentmethode, hvad jeg vil kalde for en theoretisk Skovreguleringsmaade i Mod sætning til den tidligere anvendte saakaldte Fagværksmethode, som jeg vil kalde for den empiriske Skovreguleringsmethode. Det blev overdraget til Forstdocenten at afgive en Erklæring over, hvorvidt det vilde være hensigtsmæssigt at gaa over til Procentmethoden, og de ærede Herrer vil se, at Finantsministeriet efter den udførlige og interessante Erklæring, som er indkommen fra Forstdocenten, og hvoraf Udvalget har optaget den væsentligste Del i Betænkningen, er kommet til den Erkjendelse, at man ikke burde gaa over til denne Reguleringsmethode, men at man nærmest burde holde sig til den tidligere benyttede Fagværksmethode. Først efterat man var kommen til denne Erkjendelse, blev Skovreguleringskommissionen sat i Bevægelse for at løse Spørgsmaalet om Benyttelsen af de gamle Bøgemasser, og man vil nu se, at denne Kommission er kommen til den samme Erkjendelse af, at der paa ikke faa Steder vil være Anledning til at fove hurtigere bort af de gamle Bøgemasser, end man tidligere har gjort. Det har været nogen Tid, inden Skovreguleringskommissionen kom i Bevægelse, hvilket man ikke kan Andet end beklage, men det er dog forekommet Udvalget, at der i de Omstændigheder, som have ledet dertil, kunde være nogen Grund til denne Udsættelse. Nu foreligger der omfider et Resultat, og allerede i denne Vinter mener man, at Skovvæsenet vil ffride dertil. Udvalget har i sin Udtalelse om denne Sag brugt meget forsigtige Ord, idet vi kun have tilraadet Regjeringen, som dert er entig med os, „at afdrive de overmodne Bøgemasser saa hurtigt, som Omsetningsforholdene og Kulturerne tillade det.“ Ved over-